

imod den ene Del af denne Vædring og gerne vilde stemme for den anden, henstiller jeg til den højtærede Formand, om der ikke maatte blive foretaget delt Afstemning over Vædringsforslaget.

Første Viceformand (Steffensen): Jeg kan dertil med det samme bemærke, at det ikke kan lade sig gøre efter Forretningsordenen, thi et Forlangende om delt Afstemning betragtes som et Vædringsforslag, i dette Tilfælde som et Underædringsforslag, og maatte altsaa være anmeldt saa tidlig, at det trykt kunde være omdelt ved Mødets Begyndelse, men den fornødne Forædring vil jo, om ønskes, kunne foretages ved 3dje Behandling.

Breinholt: Ja, det gør mig ganske vist ondt, at der ikke kan finde en saadan delt Afstemning Sted, men selvfølgelig bøjer jeg mig ganske for den højtærede Formands Afgørelse i dette Spørgsmaal. Jeg ser jo ganske vist, at derved vil det være mig umuligt egentlig at afgive nogen Stemme for dette Forslag i Djebliffet, fordi jeg som sagt vil stemme for en vis Del, og netop den vigtigste Del, og mod en anden Del. Det maa maasse være mig tilladt — det er vel paa sin rette Plads her ved 2den Behandling — at anføre de Grunde, jeg har, til at ville stemme mod første Del, den sproglige-formelle Del om at forandre eller forbedre Lovforslagets oprindelige Udtryk „Dprettelse“ af en Kreditforening til „Begunstigelse“ for en Kreditforening. Jeg skønner nemlig ikke rettere end, at det er et fuldstændig forkert Udtryk, den højtærede Minister har valgt i Titlen, idet det jo dog er aldeles givet, at dette Lovforslag handler om Dprettelsen af en Kreditforening, hvorimod jeg paa ingen Maade tror, at det er et helbigt eller ram-mende eller udtømmende Udtryk, der skal sættes i Stedet for efter det ærede Flertals Forslag, nemlig Begunstigelse for en Kreditforening. Det er ganske vist, at dette Lovforslag ogsaa handler om Begunstigelse, men vel at mærke kun i een, siger og skriver i een eneste Linie, medens hele det øvrige Lovforslag bestaar af Betingelser. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Underædringsforslag hertil, hvor efter Forslaget dog ikke skulde blive, efter min simple For-menning, et saa meningsforvirrende, som det ellers vilde blive, at det nemlig skulde hedde et Lovforslag om Begunstigelse, naar det hovedsagelig er Betingelser, der komme til at staa deri; og jeg har derfor foreslaaet, at der kommer til at staa „Begunstigelse og Betingelser“. Men jeg indrømmer samtidig,

at selv om dette Underædringsforslag mod Formodning maatte blive vedtaget, vil jeg dog stemme imod Vædringsforslaget, idet jeg anser Regeringslovsforslagets eget Udtryk om „Dprettelse“ for langt bedre; og saa vidt jeg ved, have alle hidtidige Kreditforeningslove en lignende Titel; det vil altsaa ogsaa have Traditionens Hævd for sig og Kontinuitetens Betydning. — Vædringsforslaget under Nr. 3 tiltræder jeg selvfølgelig, siden jeg har været med til at stille det. — Jeg kommer derefter til Vædringsforslaget Nr. 4, som er stillet af et æret Flertal. Tanken deri er jo utvivlsom den, som ogsaa blev omtalt af den ærede Ordspører, at Flertallet derigennem har villet søge en Beroligelse for de Tvivl, der i Udvalget, jeg tør sige næsten fra alle Sider, maasse med Undtagelse fra den ærede Ordspørers, næredes om, hvorvidt der ogsaa virkelig var Trang til denne Forening, idet man i Udvalget ikke lagde nogen særlig Vægt paa de indkomne Laanebegæringer og ikke troede at kunne tillægge dem en saadan Vægt, at Trangen derved var godtgjort. Man vil derfor have den nærmere godtgjort, og dette søges her naaet gennem Vædringsforslaget Nr. 4. For saa vidt deler jeg ganske denne Tanke, tiltræder den aldeles; men jeg har troet, at den trængte til Forædring. Dels har jeg troet, at den Sum, nemlig 1½ Mill. Kr., for hvilket Beløb der skulde være bevilget og modtaget Laan, er temmelig lille. Jeg indrømmer imidlertid, at det er en ren Skønssag, og da jeg antager, at Flertallet egentlig ikke vil være uenigt med mig deri, forekommer det mig rigtignok naturligere, at give dette Udtryk gennem et rundt Tal end gennem et brudt Tal, der jo let kunde gøre Indtryk af, at der her var Tale om en bestemt Beregning. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved dette forholdsvis mindre Spørgsmaal, men derimod gaa til mit andet Underædringsforslag under Nr. 7, der har en langt større Betydning. — Denne Underædring falder i visse Henseender ogsaa i to Dele, men i to Dele, der ingenlunde staa i nogen Modstrid indbyrdes. Den første Del angaar Ordene i Flertallets Forslag om, at der ikke alene skal være bevilget og modtaget Laan til et Beløb af 1½ Mill. Kr., men at de tillige skulde være fordelte paa et efter Indenrigsministeriets Skøn passende Antal Panter. Meningen hermed er naturligvis, at man ikke har villet, at nogle saa, meget store Laan skulde være det afgørende. Men nu er det vel saa, at man her igennem vil paa-nøde den højtærede Indenrigsminister et Skøn, der vistnok aldrig kan være ham be-